חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת. שהרי [ח] קרבו מתיריו דהכי תנן במתני' (לקמן כט:) חוץ למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול שהרי קרבו מתיריו מהן פיגול [ט] מהן שחיקה ואין כאן פסול מחשבה אחרת להוליחו מיד פיגול **למחר פסול.** אבל אם אותה מחשבה שחישב בעבודה לשמה ליתן את המקבל עליו עול מלכות שמים ועול מצות ואחר כך יחשוב לאכול כזית מן הטמא או לזרוק דם חוץ למקומו או לאחר זמנו הרי זה בכלל האומר הריני שוחט היום לאכול מצה למחר שהרי מחשבתו לשחוט לשם אכילה ולא לשם זריקה ואפילו הכי פסלה דכתיב [א] **זבח** ולא מחשבת זבח ואי אמרת מחשבת זבח אמאי פסלה הא לא עבד מחשבת פסול אלא מחשבת זבח ועוד הא מחשבת אכילה הוא דהויא ליה ולא מחשבת זריקה ועוד הא מחשבת אכילה לאחר זמן הויא ולא מחשבת זריקה לאחר זמן ועוד הא מחשבת אכילה לאחר זמן לאו אכילה היא ולא מחשבת זריקה לאחר זמן לאו זריקה היא אלא לאו שמע מינה מחשבת אכילה לאחר זמן הויא מחשבת זריקה לאחר זמן לאו זריקה היא ואפילו הכי פסלה